— Scoală-te în picioare și recită: „Este glasul melcului“, îi spuse zgripțorul.

„Ia uită-te cum îmi poruncesc să spun lecțiile! gîndi Alice. Dacă e așa, mai bine aș merge la școală!“

Totuși se ridică și începu să recite, dar capul îi era atît de împuiat de Cadrilul Racilor, încît aproape nu mai știa ce spune și cuvintele îi ieșiră anapoda din gură:

„Racul se plîngea într-una: „Vai, m-au rumenit prea tare!
Las' că știu eu ce să fac: am să mă albesc cu sare!“

Își dă ochii peste cap și cu nasul potrivește,
Ca o rață, cingătoarea, cleștii-n sus și-i răsucește.

Cînd nisipul s-a uscat, ca un cintezoi în leasă
Zburdă răcușorul nostru. De rechin lui nici că-i pasă.

Dar cînd fluxul se abate și rechinii vin cu mia,
Parcă-i tremură glăsciorul și-l mai lasă voinicia!“

— E altfel decît obișnuiam s-o spun eu cînd eram copil, spuse zgripțorul.

— Eu n-am auzit-o niciodată pînă acum, spuse imitația de broască țestoasă, dar se pare că n-are nici o noimă.

Alice nu scoase o vorbă; își îngropase fața în mîini și se întreba dacă se va mai întîmpla vreodată ceva ca lumea.

— Aș dori să mi se explice, spuse imitația de broască țestoasă.

— Nu-i în stare să te lămurească, se grăbi să răspundă zgripțorul. Haide, spune mai departe celălalt vers!

— Dar ce s-a întîmplat cu cleștii? întrebă imitația de broască țestoasă. Cum de a putut să și-i răsucească cu vîrful nasului?

„Asta este prima figură din dans, spuse Alice, dar se simțea atît de uluită, încît ar fi dorit să schimbe vorba.

„Haide, dă-i înainte cu versul următor, repetă zgripțorul. Începe cu: „Am trecut pe lîngă livada lui“.

Alice nu cuteză să se opună, deși simțea foarte bine că versurile îi vor ieși greșite din gură, și spuse, tremurînd:

„Sta-n livadă o panteră
Și-o plăcintă împărțea
Cu o buhă. Iară buha
Cu tipsia s-alegea.

Cînd fu prînzul gata, fiara
Lingura i-a dăruit-o,
Dar abia coboară buha
Că panter'-a și-nghițit-o.“

— La ce bun să repeți toate astea — o întrerupse imitația broască țestoasă — dacă nu explici pe măsură ce mergi mai departe? E o bazaconie cum n-am mai auzit de cînd sînt!

— Da, și eu cred că ar fi mai bine să te lași păgubașă, spuse zgripțorul, și Alice fu foarte bucuroasă să-i dea ascultare.

— Vrei să încercăm încă o figură din Cadrilul Racilor? întrebă mai departe zgripțorul. Sau poate că preferi să-ți mai cînte ceva imitația de broască țestoasă?

— Da, da, prefer un cîntec, dacă binevoiește imitația de broască țestoasă, răspunse Alice cu atîta grabă, încît zgripțorul păru jignit:

— Mda! Gusturile nu se discută! Cîntă-i „Ciorba de broască țestoasă“, draga mea!